

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **České dotečky hudby s.r.o.**, IČO 015 46 066
sídlem Karlovo náměstí 1/23, Praha 2, PSČ 128 00,
zastoupená advokátkou JUDr. Mgr. Petrou Novákovou, Ph. D.,
sídlem náměstí Míru 341/15, Praha 2, PSČ 120 00,

proti
žalovanému: **Ministerstvo kultury**,
sídlem Maltézské náměstí 1, Praha 1, PSČ 118 00,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2018, č. j. MK 35960/2018 OLP,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra kultury ze dne 7. 3. 2018, jímž byly zveřejněny výsledky dotačního řízení v rámci Programu státní podpory festivalů profesionálního umění pro rok 2018, a rozhodnutí ministra kultury ze dne 31. 5. 2018, č. j. MK 35960/2018 OLP, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 10 400 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí ministra kultury (dále jen „rozkladový orgán“ nebo „ministr“) blíže specifikovaného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž ministr rozhodl o odložení podání žalobkyně.

2. Podáním ze dne 16. 3. 2018 nadepsaným „Žádost o přezkum a rozklad hodnocení projektu MHF České doteky hudby, 20. ročník předloženého do Programu státní podpory profesionálních festivalů (schválené Usnesením Vlády ČR ze dne 11. 5. 2016, č. 415 jako nelegislativní opatření Vlády ČR, a vyhlášeného pro rok 2018...“ (dále též „podnět“) se žalobkyně domáhala přezkumu a rozkladu hodnocení projektu MHF České doteky hudby, jenž byl předložen v rámci dotačního řízení „Program státní podpory festivalů profesionálního umění“ (dále jen „Program“). Žalobkyně konstatovala, že dne 7. 3. 2018 Ministerstvo kultury (dále jen „ministerstvo“ nebo „žalovaný“) žalovaný na svých internetových stránkách zveřejnil výsledky dotačního řízení, z nichž vyplynulo, že žalobkyni nebyla přidělena žádná dotace. Žalovaný v této věci nevydal žádné písemné rozhodnutí, jež by mohlo být žalobkyni doručeno.
3. Žalobkyně za předmět žaloby označila rozhodnutí o neudělení dotace, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví. Ačkoliv rozhodnutí nebylo vyhotoveno písemně a nebylo žalobkyni doručeno, byl výsledek dotačního řízení vyhlášen na internetových stránkách v podobě seznamu subjektů, jimž byly či nebyly dotace uděleny, v jaké výši a jejich stručné odůvodnění. Proti těmto výsledkům podala žalobkyně podnět na přezkoumání procesu vedoucího k rozdělení finančních prostředků alokovaných v Programu a hodnocení projektu žalobkyně. Žalovaný však svůj postup v rámci procesu rozdělení finančních prostředků nezměnil.
4. *V prvním žalobním bodu* namítá žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro nesprávné posouzení právní otázky.
5. Žalobkyně nesouhlasí s ministrem, který v napadeném rozhodnutí uvádí, že je třeba podnět žalobkyně odložit z důvodu, že v dané věci nedošlo k vydání správního rozhodnutí o neposkytnutí dotace. Minister argumentuje, že zde není žádný individuální správní akt, jež by bylo možno napadnout řádným opravným prostředkem. Žalobkyně upozorňuje, že podle ust. § 14 odst. 5 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“) se obecné předpisy o správním řízení nevztahují pouze na rozhodnutí, které je vydáváno dle ust. § 14 odst. 4 rozpočtových pravidel. Podle tohoto ustanovení jsou toliko vydávána rozhodnutí o vyhovění žádosti o poskytnutí dotace, nikoliv rozhodnutí, kterými není vyhověno žádosti o poskytnutí dotace.
6. Žalobkyně namítá, že žalovaný pochybil, když poté, co rozhodl o žádosti žalobkyně, nevydal rozhodnutí o zamítnutí žádosti, jak byl povinen podle správního řádu. Rovněž nesouhlasí s postupem ministra, který odmítl přezkoumat rozhodnutí se závěrem, že v dané věci nebylo vydáno správní rozhodnutí o neposkytnutí dotace, a proto nelze žádné rozhodnutí, které by bylo možné napadnout řádným opravným prostředkem, přezkoumat. Na podporu uvedeného odkazuje žalobkyně na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46. Žalobkyně dodává, že tímto nezákonným postupem docílil žalovaný stav, že daný výkon veřejné správy by nebyl podroben žádnému přezkoumání a kontrole, což je nepřijatelné v rámci právního státu, tím spíše když postup v rámci řízení o udělení dotace vykazuje značné prvky libovůle.
7. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je i nepřezkoumatelné, neboť ministr se nijak nevypořádal s námitkami žalobkyně uvedenými v podnětu.

8. *Ve třetím žalobním bodu* žalobkyně tvrdí, že žalovaný v rámci řízení o udělení dotace rozhodoval svévolně a v rozporu s principem právní jistoty. Správní orgán vybočil z mezí správního uvážení, které nepředstavuje logické vyústění řádného hodnocení skutkových zjištění. Dle žalobkyně kritéria hodnocení žádosti, která byla stanovena ve vyhlášení Programu, jsou zcela tendenční, neobjektivní a zkreslující, stejně jako proces jejich hodnocení, který je vůči žalobkyni diskriminační a svévolný. Ačkoliv si je žalobkyně vědoma, že na přidělení předmětné dotace nemá právní nárok, neměla by tato skutečnost znamenat narušení řádného procesu při rozhodování.
9. *Ve čtvrtém žalobním bodu* žalobkyně vyjadřuje pochybnosti o nepodjatosti některých členů oborové rady, jež žádosti hodnotila. Složení rady dle žalobkyně negarantovalo řádný proces.
10. *V pátém žalobním bodu* žalobkyně konstatuje, že personální složení rady je zcela nevyvážené, neboť v radě absentují odborníci na oblast ekonomických kritérií a rovněž nebyli zastoupeni hodnotitelé sociálně a kulturně politických ukazatelů či uměleckých kritérií. Naopak převládají muzikologové, jejichž profese nekoheruje k hlavním parametrickým oblastem hodnocení. V procesu je patrná i absence vlastní metodiky hodnocení kritérií. Ve slovním popise absentuje hodnocení všech kritérií, která byla stanovena a nebylo ani odůvodněno bodové ohodnocení Projektu. Není tak zřejmé, proč žalobkyně získala daný počet bodů.
11. *V šestém žalobním bodu* žalobkyně uvádí své vlastní hodnocení předloženého Projektu v rámci jednotlivých kritérií a namítá jeho nesprávně posouzení ve srovnání s výsledky hodnocení žádostí v rámci Programu ze strany oborové rady.
12. Z výše uvedených důvodů tak žalobkyně navrhuje, aby soud z důvodu nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti napadené rozhodnutí zrušil.
13. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost a k věci samotné uvedl, že žalobkyně nesprávně označuje napadené rozhodnutí za rozhodnutí správního orgánu podle správního řádu. Podání žalobkyně nemůže být vyřízeno jako odvolání dle § 81 an. správního řádu, popřípadě jako rozklad podle § 152 správního řádu či jako podnět k zahájení přezkumného řízení dle § 94 an. správního řádu. Žalovaný konstatuje, že na dotační řízení se aplikuje ust. § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel ve znění účinném do 31. 12. 2017, a nelze na něj tedy vůbec vztáhnout právní režim správního řádu.
14. Žalovaný nesouhlasí s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ads 83/2014-14. Žalobkyně se mylně domnívá, že předmětem žaloby je de facto rozhodnutí o neudělení dotace. V tomto rozsudku však bylo rozhodováno o tzv. nárokové dotaci, což je odlišný případ od nenárokové dotace v rámci Programu. Tento rozsudek tak nelze bez dalšího vztáhnout na celou řadu nenárokových dotací. Žalovaný upozorňuje, že zákon o rozpočtových pravidlech ve znění účinném do 31. 12. 2017 neupravoval vydání negativního rozhodnutí o neposkytnutí dotace. Vzhledem k tomu, že dle zákona nebylo možné vydat správní rozhodnutí o zamítnutí žádosti o poskytnutí dotace, byl neúspěšný žadatel informován způsobem, který byl stanoven ve vyhlášení výběrového dotačního řízení, tj. prostřednictvím webových stránek žalovaného.
15. Za neopodstatněný považuje žalovaný názor žalobkyně, že kritéria stanovená ve vyhlášení Programu jsou zcela tendenční, neobjektivní a zkreslující a že proces jejich hodnocení je vůči žalobkyni diskriminační a svévolný. Kritéria jsou výsledkem konzultací s odbornou

veřejností a ověřených praktických zkušeností. Hodnocení provádí odborné poradní orgány ustavené pro jednotlivé umělecké obory. Členové rad vykonávají svoji činnost na základě dohody o provedení práce a mají tak povinnosti stanovené v § 303 odst. 1 písm. a) zákona 262/2006 Sb., zákoníku práce. Jsou tedy povinni jednat nestranně a zdržet se při výkonu své činnosti všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost jejich rozhodování. Nadto rada jako odborný poradní orgán o poskytnutí dotace nerozhoduje, neboť to přísluší ministru kultury.

16. Žalovaný odmítá argumentaci žalobkyně, týkající se pochybnosti o nepodjatosti členů rady. Při posuzování žádosti je rozhodující kvalita projektu a jeho přínos. Žalovaný dále zdůrazňuje, že se žalobkyně mohla zúčastnit tzv. slyšení, jež je zavedeno v textu Programu, avšak tuto možnost nevyužila. V průběhu řízení rovněž žalobkyně neuplatnila žádná podání týkající se možné podjatosti členů rady, toto začala namítat až po neudělení dotace. Žalovaný má za to, že žalobkyni nebylo upřeno právo na spravedlivý proces, a proto považuje žalobu za nedůvodnou. S odkazem na již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu žalovaný doplňuje, že správní soudnictví neslouží k posuzování věcné stránky rozhodovacího procesu, ale pouze k posouzení, zda nedošlo k poškození procesních práv. Žádost o poskytnutí dotace byla hodnocena shodně jako jiné žádosti a to pracovníky příslušného útvaru Ministerstva kultury a poté radou jako poradním orgánem ministra kultury. O neudělení dotace rozhodl ministr kultury. Tento postup je standardní a nepředstavuje žádné porušení principu rovnosti žadatelů.
17. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně ani žalovaný nesouhlas s takovým projednáním věci ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřili (§ 51 s.ř.s.).
18. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
19. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
20. Podle ust. § 14 odst. 4 rozpočtových pravidel účinných do dne 31. 12. 2017 *vyhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, vydá písemné rozhodnutí.*
21. Podle ust. § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel účinných do dne 31. 12. 2017 *na rozhodnutí podle odstavce 4 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání.*
22. Podle ust. § 1 odst. 2 správního řádu *tento zákon (správní řád) nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.*
23. Podle ust. § 67 odst. 1 správního řádu *rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.*
24. Podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení*

takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

25. Z výše citovaného ustanovení ust. § 67 odst. 1 správního řádu vyplývá, že rozhodnutím správní orgán *v určité věci* zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti *jmenovitě určené osoby* nebo prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá. Nevyhovění žádosti o přiznání dotace splňuje všechny podmínky, které správní řád vyžaduje k tomu, aby se mohlo jednat o rozhodnutí dle správního řádu. Nepřiznáním dotace správní orgány rozhodly, že v určité věci nemá konkrétní subjekt (žalobkyně) právo na prostředky rozdělované v rámci Programu.
26. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze učinil dílčí závěr, a sice že v případě vyvěšení výsledků dotačního řízení nazvaných „Program státní podpory festivalů profesionálního umění, celkový přehled přidělených dotací pro rok 2018“ na webových stránkách žalovaného, se jedná po materiální stránce o prvostupňové rozhodnutí poskytovatele dotace ve věci řízení o přiznání dotace v rámci Programu. Konkrétně v části týkající se projektu nazvaného „MHF České doteky hudby“ se jedná o rozhodnutí o nepřiznání dotace ve smyslu rozhodnutí správního orgánu dle § 67 správního řádu. Jedná se tedy o rozhodnutí, proti němuž jsou přípustné řádné opravné prostředky ve správním řízení.
27. Napadené Vyrozumění o odložení podání ze dne 31. 5. 2018 je pak rozhodnutím druhého stupně, jímž bylo rozhodnuto o odložení podnětu žalobkyně ze dne 16. 3. 2018 jako o rozkladu podle § 152 správního řádu. Toto rozhodnutí vydané podle správního řádu pak žalobkyně napadá předmětnou žalobou u Městského soudu v Praze, neboť jím dle jejího tvrzení byla zkrácena na svých právech úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Žalobní legitimace žalobkyně vyplývá z ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. a z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, kde judikoval: „*Žalobní legitimace podle tohoto ustanovení musí být dána pro všechny případy, kdy je dotčena právní sféra žalobce (srov. i uvedený Hoetzelův názor), tj. kdy se jednostranný úkon správního orgánu, vztahující se ke konkrétní věci a konkrétním adresátům, závazně a autoritativně dotýká jejich právní sféry.*“
28. V daném případě tak bylo napadeným rozhodnutím, vztahujícím se ke konkrétní věci a konkrétním adresátům přímo a autoritativně zasaženo do právní sféry žalobkyně. Žalobní legitimace je tak dána a žalobu lze meritorně posoudit.
29. V *prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že ust. § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel se vztahuje pouze na rozhodnutí, jimiž je dotace přiznána, a že správní orgány pochybily, když o zamítnutí žádosti nevydaly rozhodnutí.
30. Podle výše zmíněného ustanovení se na rozhodnutí podle odstavce 4 nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání. Podle ust. § 1 odst. 2 správního řádu se správní řád použije jako subsidiární právní předpis, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup. Rozhodnutí podle § 14 odstavce 4 rozpočtových pravidel, na něž se obecné předpisy o správním řízení nevztahují, se výslovně vydává pouze v případě kladného rozhodnutí o přiznání dotace, tj. pouze v případě, kdy je dotace žadateli přiznána, jak vyplývá ze spojení „*vyhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace*“. Toto ustanovení se jeví zcela logické, kdy není důvodu napadat rozhodnutí, jímž je žadateli vyhověno.

31. Naopak rozpočtová pravidla neupravují postup pro vydání rozhodnutí o nepřiznání dotace. Pokud tedy zvláštní zákon nestanoví jinak, použijí se obecné předpisy upravující správní řízení, tedy správní řád. Správní orgán tak měl povinnost vydat rozhodnutí o nepřiznání dotace se všemi náležitostmi a jako takové jej doručit neúspěšnému žadateli, aby ten proti němu mohl případně podat opravný prostředek. Toto však prvostupňový orgán neučinil. Městský soud v Praze však přesto posoudil výsledky vyvěšené ministerstvem jako prvostupňové rozhodnutí, byť po formální stránce se o rozhodnutí správního orgánu nejedná. Rozhodnutí musí být dle ust. § 67 odst. 2 správního řádu vyhotoveno v písemné formě a musí obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků (§ 68 odst. 1 správního řádu). Přestože se nejednalo o rozhodnutí po formální stránce, soud posoudil podnět žalobkyně jako řádný opravný prostředek a reakci žalovaného jako rozhodnutí o tomto opravném prostředku. V opačném případě by daný výkon veřejné správy nebyl podroben žádnému přezkumu a kontrole ze strany nezávislého soudu.
32. Výše uvedený názor se shoduje s názorem vysloveným v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46, který se v bodech 23. – 35. zabývá pojmem dotace, jejím charakterem a možností soudního přezkumu. Rozšířený senát zejména judikoval: *„Doslovný výklad rozpočtových pravidel tedy jednoznačně svědčí tomu, že vyluka ze soudního přezkumu se vztahuje pouze na taková rozhodnutí, jimiž poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci vyhověl. Na taková rozhodnutí, jimiž poskytovatel žádosti nevyhověl (resp., pokud vyhověl jen částečně, v rozsahu částečného nevyhovění), se obecné předpisy o správním řízení vztahují a není vyloučeno jejich soudní přezkoumání (§ 14 odst. 5 a contrario). Rozšířený senát nemohl zvolit výklad, kterým by v rozporu s textem zákona rozšířil rozsah vyluky ze soudního přezkumu.“*
33. K charakteru dotace z hlediska její „nárokovosti“ a rozsahu soudního přezkumu pak rozšířený senát uvádí následující: *„Charakter dotace z hlediska nároku na její obdržení proto není pro vyluku ze soudního přezkumu určující. Určující je jen pro rozsah samotného soudního přezkumu. Nemá-li žadatel o dotaci či návratnou finanční pomoc na její poskytnutí žádný právní nárok, nemůže její poskytnutí legitimně očekávat ve smyslu ochrany ústavního práva na majetek. Skutečnost, že poskytovatel dotace má v takovémto případě široký prostor pro uvážení komu, za jakých podmínek a zda vůbec dotaci poskytne, neznamená, že takovému žadateli bude soudní ochrana zcela odmítnuta. [...] Případný soudní přezkum negativních rozhodnutí o tzv. „nenárokových“ dotacích je omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Zjednodušeně řečeno žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádny proces“ s ním související. Ten je určen právními předpisy, podmínkami danými v dokumentech, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, respektive základními procesními zásadami určujícími postup orgánů veřejné moci v právním státě.“*
34. Z uvedeného rozsudku tak vyplývá, že v případě negativních rozhodnutí o poskytnutí dotace se postupuje podle obecných předpisů upravujících správní řízení správní orgán má tak povinnost vydat rozhodnutí o zamítnutí žádosti o přiznání podpory. Toto rozhodnutí je poté možno napadnout řádnými opravnými prostředky a je přezkoumatelné ve správním soudnictví.
35. Pro úplnost soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2018, č. j. 2 Afs 161/2018-40, z něž vyplývá, že *„Proti rozhodnutí, kterým nebylo vyhověno žádosti o poskytnutí dotace, lze podat řádný opravný prostředek [a contrario § 14 odst. 4 a odst. 5*

zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 31. 12. 2017].“

36. V obou stupních správního řízení tak došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení, jež mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. První žalobní bod je tedy důvodný.
37. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně namítá, že je napadené rozhodnutí též nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný nijak nevypořádal s námitkami žalobkyně.
38. I tento žalobní bod shledal soud důvodným, neboť odložením podnětu se již z povahy věci žalovaný odmítl zabývat meritem věci. Žalovaný se pouze zabýval otázkou, zda rozhodnutí o poskytnutí dotace podléhá právnímu režimu rozpočtových pravidel či se na ně vztahují i obecné předpisy o správním řízení. Námitkami žalobkyně se žalovaný vůbec nezabýval a zatížil tak své rozhodnutí nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí.
39. Městský soud v Praze uvážil, že žaloba je důvodná neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm a) s. ř. s.) a rovněž došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, když nebylo vydáno písemné rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.).
40. Z těchto důvodů Městský soud v Praze zrušil napadené i prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Bude na žalovaném, aby o neudělení dotace žalobkyni vydal písemné rozhodnutí se všemi náležitostmi dle správního řádu a doručil jej na adresu žalobkyně.
41. Soud se ve shodě s judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.11.2003, č.j. 7 A 38/2001-37) nezabýval meritem věci za situace, kdy napadené rozhodnutí ruší pro podstatné vady řízení podle ust. § 76 s.ř.s., když soudcovské hodnocení by v danou chvíli bylo předčasné.
42. Pro úplnost soud uvádí, že soud projednal předmětnou žalobu přednostně dle § 56 s.ř.s., neboť zohlednil skutečnost, že v daném případě se jedná o dotaci vyhlášenou pro rok 2018.
43. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně, proto jí přiznal náhradu nákladů řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a dále v úkonech právní pomoci ve výši 6 800,- Kč (za dva úkony - příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Žalobkyni tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 10 400 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. března 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu